



CONSELL GENERAL

PRINCIPAT D'ANDORRA

Grup mixt

SESSIÓ DEL CONSELL GENERAL

23 DE GENER DEL 2014

INTERVENCIÓ DE JAUME BARTUMEU CASSANY, EN NOM DEL GRUP PARLAMENTARI MIXT EN EL PUNT 1 (Punt 6 de l'ordre del dia i canviat al punt 1 a l'inici de la sessió):

EXAMEN I VOTACIÓ DEL PROJECTE DE LLEI DEL PRESSUPOST PER A L'EXERCICI 2014.

En la sessió del passat 12 de desembre vaig deixar clarament assentades, en defensar la nostra esmena a la totalitat, que el pressupost 2014 no era, per nosaltres, el pressupost que li caldria a Andorra.

Vaig dir que calia un altre pressupost.

El pressupost que, en els ingressos, hauria de prioritzar la lluita contra l'economia submergida i els grans fraus.

Un pressupost que, en la despesa, hauria de permetre avançar cap a una societat més justa, més moderna i més preparada per afrontar els reptes de la competitivitat global.

I també vaig dir que no es poden continuar ajornant les mesures de reactivació.

Després que la comissió de Finances hagi examinat i votat la seixantena d'esmenes presentades a articles i capítols del pressupost no tenim pas cap motiu per a modificar els criteris, raonats i fonamentats, que ens van portar a defensar i votar inicialment l'esmena a la totalitat.

Malgrat que del treball en comissió n'hagi sortit algun, minso, resultat positiu que ha vingut a moderar o modificar algun disbarat, globalment es continua presentant un pressupost 2014 que no podem compartir.

Per això no el votarem.

No podem votar un pressupost òmnibus que s'ha convertit en un immens calaix de sastre per a reformar i modificar moltes lleis del país amb la finalitat d'accontentar els grups de pressió que van donar suport a DA.

No em refereixo pas exclusivament a l'operació del que he qualificat com "contraban legislatiu", consistent en la modificació dissimulada de la taxa de l'IGI de les estacions d'esquí rebaixant-la del 4,5% a l'1%, en un moment que el Govern necessita augmentar els ingressos i les estacions d'esquí tenen una gran aflluència, per la qual cosa no es justifica de cap manera pretendre que l'IGI actual els perjudica comercialment.

No. Estic parlant de la mala pràctica pressupostària que haurà fet que avui la majoria que dona suport al Govern votarà un Pressupost que comporta, pel cap baix, modificacions de dotze textos legislatius. Sí, dotze lleis modificades que, per la via d'aquest contraban legislatiu, no ho hauran estat amb l'adequat debat democràtic. Per aquesta via de subvertir el Pressupost es retalla la possibilitat de discutir sobre l'oportunitat de procedir a aquelles modificacions.

Un debat que s'hauria de dur a terme pel procediment reglamentari escaient i no pas amb aquesta aprovació forçada, sota el paraigües del Pressupost.

Vegem-ho:

- 1) Modificació de la disposició addicional primera de la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues on les transmissions patrimonials immobiliàries (art. 27).
- 2) Modificació de l'article 15 de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis d'assegurança del 14-5-2002 (art. 28).

- 3) Modificació de la disposició addicional setena de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre de la Seguretat Social (art. 30).
- 4) Modificació del punt 2 de l'article 23 de la Llei general de les finances públiques, del 19 de desembre de 1996 (Disposició addicional tercera).
- 5) Addició dels apartats 3, 4, 5 i 6 a l'article 36 de la Llei general de les finances públiques del 19 de desembre del 1996 (Disposició addicional quarta).
- 6) i 7) Derogació de l'apartat 2 de l'article 17 de la Llei 31/2008, del 18 de desembre, de mesures de reactivació econòmica i els articles 12 i 25.4 de la Llei 93/2010 del 16 de desembre, de mesures de promoció de l'activitat econòmica i social i d'optimització dels recursos de l'Administració (Disposició addicional vuitena).
- 8) Modificació de l'article 197 de la Llei 17/2008 del 3 d'octubre, de la seguretat social (Disposició addicional desena).
- 9) Modificació de la Llei de contractació pública, del 9 de novembre del 2000 (Disposició final primera).

A aquestes nou modificacions legislatives presentades dissimuladament, de contraban, en el Projecte del Govern hi hem d'afegir encara les que s'han introduït amb les esmenes del grup de DA:

- 10) Modificació de l'article 118 de la Llei 17/2008 del 3 d'octubre de la seguretat social.
- 11) Modificació de l'article 58 de la Llei 11/2012 del 21 de juny, de l'impost general indirecte.
- 12) Modificació de la Llei de contractació pública del 9 de novembre del 2000, per ampliació de la Disposició final primera del Projecte.

Finalment, el Govern, amb la disposició addicional onzena –hauria estat la tretzena operació legislativa de contraban– pretenia afegir un punt 5 a l'article 54 de la Llei de la Cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig, però després s'ho va repensar. I el Grup parlamentari demòcrata va presentar i aprovar, com si es tractés d'una fotocopiadora, una esmena de supressió d'aquella disposició addicional.

Al capdavall, vet aquí que aquesta majoria ha desvirtuat el concepte mateix del Pressupost, que és una eina legislativa que s'ha de limitar a presentar les despeses i els ingressos de l'Estat per un any concret.

DA ha inventat el Pressupost Omnibus, no sabem si inspirats en aquells comptes bancaris Omnibus que van comportar el primer gran escàndol financer de l'Andorra liberal.

Amb aquestes males maneres de fer ens heu portat a una situació inadmissible, que desvirtua la missió del pressupost i devalua la funció del Consell General.

Preparant aquesta intervenció vaig tornar a llegir, dilluns, un magnífic treball publicat l'any 2005 pel malaguanyat constitucionalista francès Guy Carcassonne, desaparegut sobtadament l'any passat, sobre la funció legislativa. El seu títol és *Penser la loi*.

Carcassonne escrivia: "De plus en plus souvent, les lois apparaissent comme des réponses inappropriées à des questions par ailleurs réelles mais qui ne relèvent pas d'elles. Ces textes, alors, ne sont pas pensés, relèvent plus du réflexe que du raisonnement et nuisent, finalement, à l'autorité même de la loi."

És gairebé un retrat del que estem veient en aquest Pressupost pel 2014. Només em referiré a tres exemples prou entenedors.

1) El lobby dels propietaris i promotors immobiliaris es queixa de les normes adoptades l'any 2008 i 2010 (amb dos governs ben diferents, liberal el primer i socialdemòcrata el segon, per cert) que protegien els arrendataris de locals comercials?

Doncs cap problema. La Disposició addicional vuitena del Pressupost 2014 apareix, de contraban legislatiu, i suprimeix en un tres i no res les salvaguardes.

2) El lobby de les estacions d'esquí no vol que els seus clients hagin de suportar un 4,5% d'IGI?

Cap problema. El grup parlamentari de la majoria fa una esmena per acontentar el senyor que no volia tornar a SKI Andorra fins que el Govern fes el que ell volia!

Mirin, no cal que ens hi posem guants, el que s'ha fet en imposar aquesta reducció de l'IGI és una veritable cacicada.

Richard Blundell, un catedràtic universitari de Londres que ha estat repetidament assenyalat com a possible premi Nobel d'Economia acaba de publicar a Espanya un treball en el qual fa una il·lustrativa referència a l'Impost sobre el valor afegit i els lobbys.

Els he de llegir un paràgraf que probablement farà més suportable als consellers de la majoria d'aquesta cacicada.

Diu això:

"A pesar de algunos aspectos relacionados con su complejidad y la evasión, que el IVA sea un impuesto que grava sólo el consumo final y que se recaude en cada fase de la cadena de producción de bienes y servicios, son elementos que lo hacen muy atractivo. No obstante, su implementación deja mucho que desear. Existen problemas específicos derivados de la exención de las exportaciones, por ejemplo, pero los problemas clave en la Unión Europea son los relacionados con la aplicación de tipos cero o tipos reducidos o de exenciones sobre una parte importante del consumo. Ello genera complejidad administrativa, distorsiones arbitrarias entre diferentes tipos de consumo y tratamiento no equitativo de consumidores con gustos diferentes. También pueden crear oportunidades para la acción de grupos de presión y para absurdos debates políticos y legales. Esta última idea se ha visto muy bien ilustrada en el presupuesto del año 2012 del Reino Unido que

contemplaba un IVA diferente para la comida caliente ofrecida por minoristas hecho que requiere una definición legal de qué se califica como caliente (o de qué se considera como pan), de la misma manera que hemos necesitado en el pasado una distinción legal entre galletas (producto sujeto a IVA) y pasteles (producto no sujeto a IVA). Al mismo tiempo, se ha reducido el tipo del IVA en remontes de esquí del 20% al 5%. Casualmente, cuando se adopta esta medida el secretario de Estado del Ministerio de Finanzas del gobierno tiene situado en su circunscripción electoral el centro de esquí más importante del Reino Unido.”

Bé, ja ho veiem, “en todas partes cuecen habas”.

3) El govern constata que el seu programa electoral, el discurs d'investidura del cap de Govern i la reiterada comunicació contra el gran nombre de funcionaris i empleats de l'administració ha topat, frontalment, amb la crua i dura realitat i que no pot amagar que durant els anys 2012 i 2013 ha estat contractant molt personal eventual?

Cap problema. Es presenta, dissimuladament això sí, una disposició addicional vuitena del Projecte de Llei del pressupost pel 2014 mitjançant la qual es deroga, com qui no vol la cosa, l'article 25.4 de la Llei 93/2010 del 16 de desembre de mesures de promoció de l'activitat econòmica i social i d'optimització de recursos de l'Administració.

Una llei que jo vaig proposar i que el Consell General va adoptar que establia el següent:

“El termini màxim de quatre anys s'ha de reduir a la meitat de contractació d'agents de l'Administració de caràcter eventual per obra o serveis, definits a l'apartat 3 de l'article 87 de la Llei de la funció pública, del 15 de desembre del 2000. En aquest sentit, els ministeris del Govern han de desenvolupar sinèrgies, revisar la respectiva organització interna i les tasques i les funcions del personal.”

Doncs, aquí també, cap problema.

El govern de DA, i la seva fotocopiadora majoria, es carreguen tot el que havien predicat i discursejat contra els funcionaris i el govern Bartumeu i es donen mànegua ampla pel 2014 per a fer les contractacions eventuais que els convingui.

S'acosten eleccions Sr. Cap de Govern, i es nota que vostè ja està a peu d'urna. Sense dissimular.

Actuant així ens esteu imposant, sí imposant, disposicions legislatives incoherents i mal embastades. És el mateix, un exemple perfecte, del que el president del Conseil Constitutionnel francès, Jean-Louis Debré, definia el passat 6 de gener com les “malfaçons legislatives”.

Aquest és el seu pressupost. Un pressupost que no podem votar.

La setmana passada la filòsofa i professora universitària Victòria Camps publicava una tribuna a la premsa catalana que ens ajuda a situar el mal pas en què ens heu posat amb la vostra onada taronja.

Victòria Camps escrivia:

Un dels elements que entelen el desenvolupament de la democràcia és la premsa per aconseguir els objectius fixats. Si la democràcia és el poder del poble i aquest no és una massa homogènia que pensa com un sol home, els projectes s'han de discutir molt per arribar a consensos, i per intentar persuadir a l'altre que el que un creu és el millor per a tots perquè coincideix amb l'interès general. L'interès general és un concepte imprescindible encara que és impossible de determinar de bell antuvi, l'hem d'anar configurant entre tots doncs, quan desapareix, el que s'imposen són els interessos particulars més potents.

Ho escrivia Victòria Camps i nosaltres ho compartim. Un dia com avui en el qual hem de constatar i lamentar com s'imposen els interessos particulars dels grans propietaris immobiliaris en perjudici de l'interès general de la gran majoria, que són els arrendataris, d'aquest país i com s'imposen els interessos particulars dels senyorets de la neu en perjudici de l'interès general, dels ingressos públics de l'Impost General Indirecte.

Tot es pot canviar, però no de qualsevol manera. Les decisions ràpides o s'adopten en afers trivials o són, sempre, dubtosament democràtiques.

Discutir, debatre, amb l'oposició necessita paciència i imaginació.

Però quan els que tenen la paella pel mànec es neguen a escoltar i només busquen dreceres per adaptar la legalitat als interessos d'uns pocs, passa el que passa, avui, aquí.

La responsabilitat exigiria, avui, senyors del Govern, explicar les serioses dificultats que continua patint l'economia andorrana i la seva elevada dependència del que els governs europeus del nostre entorn decideixin.

Seria, també, reconèixer que estem davant un escenari perllongat d'estancament en les economies perifèriques de l'àrea monetària de l'euro. Però ja hem vist que tot això és demanar-vos massa.

Per això, per una qüestió d'ètica i de responsabilitat política, no els votarem el pressupost.